

A Vigilia új ára. A gazdaságirányítás reformja megszüntette a papírárak állami támogatását, s a nyomdának is előírta, hogy gazdaságosan termeljenek. Ezeknek az intézkedéseknek következtében megnövekedtek lapunk előállítási költségei is, s ennek megfelelően a Vigilia példányonkénti ára februártól kezdve 9.— Ft. Az előfizetési ár egy évre 100.— Ft, félévre 50.— Ft, negyedévre 25.— Ft. Kérjük továbbra is olvasóink és előfizetőink megértését, támogatását és szeretetét, amivel több mint 20 éve kitüntetik lapunkat, s amire igyekszünk ezen túl is szerény erőinkhez képest méltónak maradni. A Kiadóhivatal.

Shvoy Lajos pápai trónálló, székesfehérvári megyéspüspök, a magyar püspöki kar nesztora január 11-én életének 89., papságának 68. és püspökségének 41. évében a budapesti Ferenc kórházban csendesen elhunyt. *Shvoy Lajost* 1901. július 13-án szentelték áldozópappá és ezután hosszú ideig a budapesti Regnum Marianum konviktusában tevékenykedett. 1927-ben *XI. Pius* pápa nevezte ki székesfehérvári megyéspüspökké. Püspökségének több mint négy évtizede alatt legfőbb gondja híveinek lelkipásztori ellátása volt. Sok új egyházközséget szervezett, templomokat építtetett. Shvoy püspök elnöke volt az Országos Magyar Cecilia Egyesületnek is és a szent zene liturgikus szempontú reformjának és fejlesztésének legnagyobb támogatója volt. Január 27-én temették el nagy részvét mellett a székesfehérvári püspöki székesegyházban.

A magyar püspöki kar közös pásztorlevelet adott ki az újév alkalmából. A körlevél bevezető részében örömmel csatlakozik *VI. Pál* kezdeményezéséhez, hogy az év első napja, újév ünnepe, a világbéke napja legyen. „Mi, magyar katolikus hívők, örömmel és készséggel vesszük Krisztus helytartójának felhívását. A most folyó hit évének második felét és folytatását a béke és remény évévé kívánjuk dúsitani.” — írja szözszerint a körlevél. Majd a továbbiakban rámutat, hogy az anyaszentegyház, különösen a II. vatikáni zsinat óta igyekszik mindinkább úgy beilleszkedni korunkba és világunkba, hogy léleküdvözítő munkája mellett felajánlja szeretettől ihletett szolgálatát a közös emberi javak előteremtésére és gyarapítására. Ezt a magyar katolikus főpásztorok elsősorban saját hazájukban és szeretett népük érdekében gyakorolják. „Nálunk — írja a körlevél — éppen most indul be gazdasági életünk továbbfejlesztése, amely az átfogó és tartalmasabb fejlődés útján kívánja megteremteni a nagyobb jólétet. Mi, felelős főpásztoraitok, akik tőlünk telhetően küldetés-szerűen fáradozunk egész népünk haladásán és békéjén, ma veletek együtt örvendzünk e szép célkitűzésnek.” Emlékeztet a körlevél a második világháború pusztításaira és megállapítja, hogy a felszabadulás óta évről évre előnyösen rendeződtek a magyar nép életkörülményei. A nép egésze ma a szociális és osztó igazságosság jegyében élvezheti eddigi közös munkájának gyümölcseit. Megszűnt a népbetegség, a nyomor, a munkanélküliség és a bizonytalan holnaptól való félelem. Ez a fejlődés indítja a püspöki kart arra, hogy bizalmát előlegezze a gazdasági reformhoz, amely a hívőkre nézve azért is megnyugtató, mert szerencsésen mozgósítja az erkölcsi tényezőket. „A magunk részéről — írják a magyar püspökök — azon vagyunk és leszünk, hogy mi is serkentjük az erkölcsi tényezőket s ezáltal szervesen kapcsolódjunk bele a nagyszerű, mindnyájunkat közelről érintő és mindannyiunk javát szolgáló vállalkozásba.” Befejező részében a körlevél a keresztény családi élet jelentőségét méltatja s még egyszer hitet tesz a béke mellett.

Franjo Seper bíborosnak a Hittani Kongregáció élére történt kinevezése alkalmából *Brezanóczy Pál* püspök, a magyar püspöki kar titkára hosszabb nyilatkozatban méltatta a zágrábi érsek rokonszenves egyéniségét. Elmondotta, hogy túlzás nélkül nevezheti őt — több magyar püspöktársával együtt — atvai jóbarátnak. „Tavaly júliusban — mondotta többek között *Brezanóczy püspök* — egyútt lehettem vele az európai püspöki karok képviselőinek hollandiai szim-

póziúmán, a múlt évi első püspöki szinoduson pedig, amely egy teljes hónapig tartott, majdnem minden munkanapon elbeszélgettem vele. Gyakran magyarul, mert Seper bíboros jól és szívesen szól a mi anyanyelvünkön.”

Bánk József püspök, győri apostoli kormányzó múlt év végi körlevelében nyomatékosan felhívja a figyelmet a templomi ének fontos szerepére a liturgiában. Utal a főpásztor arra, hogy a nemrégiben megjelent egyházzenei Instructio sürgeti a templomi énekkarok felállítását is. Arra kell törekedni, hogy jó énekesekből minden templomban kialakítsanak egy kórust, amely a szép éneklés lelke és lendítője lesz a templomban.

„**Vatikáni félhivatalos?**” — Olvasónk kérdésére *Mons. Poupard*nak a vatikáni államtitkárság egyik fiatal munkatársának nemrégiben megjelent *Ismerkedés a Vatikánnal* című könyvéből vett idézettel válaszolhatunk. A 105 évvel ezelőtt alapított *L'Osservatore Romano* című napilapról a többek között ezeket írja: „A lap némely rovata, amely már címéről felismerhető, mint például ‚Közleményeink‘, ‚a Szentszék‘, ‚Vatikánváros‘ hivatalos jellegű. Hasonlóképpen hivatalosnak tekintendő a pápai beszédeknek az *Osservatore Romano*-ban megjelenő szövege mindaddig, amíg az egyedül hiteles és végérvényes szöveg a Szentszék hivatalos lapjában az *Acta Apostolicae Sedis*-ben meg nem jelenik. Az *Osservatore Romano* némely cikke kimondottan hivatalos sugalmazásra íródik, a névvel szignált cikkek azonban íróik véleményét tükrözik, természetesen a lap főszerkesztőjének ellenőrzése mellett, aki a lapért a sajtójogi felelősséget is viseli.” Az *Osservatore Romano* vasárnapi melléklete az *Osservatore della domenica* népszerű képes hetilap, amelynek semmiféle hivatalos jellege nincs és főként az olasz egyházközségek körében terjesztik.

E számunk íróiról. *Alois Schrott*, akinek tanulmányát a *Der grosse Entschluss* szíves engedelmével közöljük, Bécsben élő jezsuita páter, a liturgikus kérdések neves szakértője.

Reinhold Schneider német író (1903—1958). Regényeinek alapproblémája a hatalom és kegyelem viszonya (ez a címe egyik tanulmánykötetének is: *Hatalom és kegyelem*, 1940); ezt veti föl már első könyve is, a portugál nagyhatalom le hanyatlásának regénye, *Camoës szenvedései* címmel. A történelmet úgy fogja föl, mint feszültséggel terhes erőteret, ahol Isten akarata az ember számára megnyilatkozik. Emberi és isteni, „hatalmi” és „kegyelmi” konfliktusát többnyire a történelem egy-egy nagy pillanatában, sorsfordulójában, s egy-egy nagy egyéniségen át igyekszik megragadni és ábrázolni. *A II. Fülöp* a spanyol katolikus világhatalom végét mutatja be, a királlyal, aki „Krisztusért harcolva Krisztus ellen harcolt”; *A Hohenzollerek* végső soron azt példázza, hogy a hatalom elsősorban a hatalom hordozójára nézve tragikus; hatalom és törvény viszonyát boncolja az Anglia történelmével foglalkozó (és a Harmadik Birodalomban betiltott) *Szigetország*; a magyarul is megjelent *Las Casas s a császár* alapkérdése: hogyan lehet egyszerre eleget tenni a kereszténység parancsának és a hódító Állam hatalmi igényének. Regény és történelmi esszé határán álló írásainak ereje többek közt barokkosan zsúfolt, de nagysodrú stílusában rejlik, mellyel hatalmas történelmi jelenetet tud fölidézni és lenyűgöző történelmi freskókat tud festeni — mint itt közölt, témájánál fogva sem érdektelen elbeszélésében.

Új katolikus kiadvány. Második kiadásban jelentette meg a Szent István Társulat Kecskes Pál: *Az erkölcsi élet alapjai* című könyvét. Ára: 60,— Ft. Kapható a társulatnál: Budapest V. Károlyi Mihály u. 4—8. III. lépcső I. emelet.